

Trưởng thành từ nỗi khổ đau

Từng câu, từng chữ trong lời tâm sự của Hương khiến tôi không khỏi chua xót, có sự mất mát nào lớn hơn khi mất cha, mất mẹ. Khuôn mặt đầy vẻ ưu tư nhưng nghị lực khiến tôi cứ trần trở ngẫm nghĩ về cuộc đời...

Đình Thị Hương sinh năm 1995, tại làng quê nghèo chỉ có lúa, ngô, khoai, sắn là xã Yên Sơn huyện Thanh Sơn, Phú Thọ. Bố mẹ Hương đều là người dân tộc Mường. Bố từng tham gia quân đội. Bố đột ngột ra đi khi Hương mới được 3 tuổi, cái tuổi còn quá nhỏ chưa thể cảm nhận được sự mất mát. Từ khi bố mất căn nhà trống vắng hơn, chỉ còn mẹ sớm tối tần tảo rau cháo nuôi các con ăn học, cuộc sống thật vất vả.

“Hoạ vô đơn chí” một lần nữa chị em Hương lại mất đi chỗ dựa vững chắc nhất, người mẹ kính yêu khi Hương 15 tuổi. Mẹ đã bươn trải kiếm sống để gia đình tồn tại, để các con được đến trường học hành như các bạn cùng trang lứa. Hương tâm sự: “Căn bệnh ung thư gan không thể cứu chữa, những ngày tháng cuối cùng mẹ nằm trên giường bệnh hai chị em chỉ biết khóc”.

Mẹ mất, chị em Hương về ở với bà nội, mặc dù tuổi đã cao nhưng để duy trì cuộc sống, để các cháu tiếp tục được đến trường, bà nội đã phải lao động không biết mệt mỏi. Nơi miền sơn cước chỉ có đất đỏ, sỏi đá, núi và rừng, thương bà, nhớ lời mẹ dặn trước lúc đi xa, ngoài buổi đi học, chị em Hương lên nương trông trọt cùng bà. “Nhớ những ngày hè nắng bức, ngày mưa dầm gió bắc đạp xe 12 cây số đến trường học qua con đường rừng trắc trở, vừa đói vừa mệt, rất buồn, rất nản, nhưng nhớ bố, nhớ mẹ, thương bà, thương chị Hương lại tiếp tục đạp xe thật nhanh về nhà để giúp đỡ bà” - Hương chia sẻ. Rồi đến ngày chị gái tốt nghiệp cấp 3, bà đã nhiều tuổi, đôi vai bà yếu hơn không còn khả năng để chị được tiếp tục học hành, gia đình khó khăn. Chị phải nghỉ học đi làm để lo cho em đến trường.

Dường như cuộc sống càng khốn khó bao nhiêu thì càng ban tặng cho con người sự gai góc, bản lĩnh, kiên định bấy nhiêu. Bước ra từ sự đau khổ, từ những khó khăn, vất vả khiến Hương càng có thêm nghị lực sống, nghị lực chinh phục con đường học tập. Trong những năm tháng học phổ thông, được nhận sự động viên của bà nội, chị gái, thầy cô, bạn bè, Hương luôn cố gắng nỗ lực học tập trở thành học sinh khá, giỏi của lớp. Đặc biệt, năm lớp 12 Hương đạt giải 3 kì thi HSG cấp Tỉnh môn Ngữ văn.

Dẫn đo suy nghĩ, đấu tranh tư tưởng nên thi đại học hay ở nhà đi làm? Thi trường gì? Làm nghề gì? Tốt nghiệp ra trường có xin được việc làm không? Kinh tế gia đình vô cùng khó khăn. Thương chị, thương bà đã ngoài 80 mà chưa được nghỉ ngơi vì con cháu. Hiểu được tâm tư của Hương, bà và chị gái đã động viên Hương thi đại học, tiếp tục con đường học tập để thay đổi số phận. Hương đã thi đỗ vào Khoa Luật, ĐHQGHN. Hương cho biết: “Với sự động viên của gia đình, sự quan tâm, định hướng của thầy cô, bạn bè, em đã thi vào Khoa Luật. Em cũng tin rằng với sức học của mình em có thể sẽ được đặt bước chân đầu tiên trên con đường tri thức của mình. Ngày nhận giấy báo thi đỗ đại học hai chị em em đã ôm nhau khóc, khóc vì vui, vì buồn làm thế nào để có tiền cho em học, và còn bà nội đã già yếu nữa”.

Hiện nay, Hương đã là sinh viên năm thứ 2 chuyên ngành Luật học, Khoa Luật. Hương không còn cảm thấy khó khăn trong môi trường mới này nữa, từ một cô học sinh vùng sâu, vùng xa, Hương rất ngỡ có những lúc tưởng như không thể vượt qua. Nếu không có phương pháp học tập phù hợp sẽ không thể có kết quả tốt và không thể hiểu được nội dung và ý nghĩa của bài học. Trong quá trình học tập Hương đã tham gia rất nhiều buổi nói chuyện, thảo luận về phương pháp học tập do Khoa tổ chức. Theo Hương “Muốn học tập tốt trước tiên phải rèn mình chăm chỉ, tiếp thu bài giảng nghiêm túc, đọc nhiều sách, nhiều tài liệu bổ trợ...”

Không có thành quả nào dễ dàng đến nếu không có sự cố gắng nỗ lực bản thân, năm học vừa qua Hương đã nỗ lực vượt khó được nhận học bổng của tỉnh Phú Thọ,

của ĐHQGHN do Shinnyo - en, Ngân hàng ngoại hối Hàn Quốc KEB trao,... Vừa qua,Hương tiếp tục được nhận học bổng của Lawrence Sting. Hương tâm sự: “Để đạt được những kết quả đó em tự nhủ phải cố gắng thật nhiều, phấn đấu học tập tốt để không phụ lòng mong đợi của gia đình, niềm tự hào của bố mẹ nơi tuổi vàng. Nhớ mẹ dặn, nhớ chị gái phải vất vả thức 1-2 giờ sáng khâu hàng để lấy thêm tiền cho em ăn học, em lại càng phải cố gắng nhiều hơn nữa”.

Nói về tương lai, Hương rất muốn sau khi ra trường sẽ có một công việc ổn định theo đúng chuyên ngành để giúp đỡ gia đình và những người có hoàn cảnh khó khăn như em. Đặc biệt được bù đắp những gì chị gái đã hi sinh. Hương cũng ao ước được học tập, nghiên cứu sau đại học để trở thành một luật sư giỏi mang lại công lí cho mọi người và giúp đỡ những người có hoàn cảnh khó khăn.